

Vändra Gümnaasium

Victoria Kaljuste

8. klass

Sõudeklubi „Pärnu”

Loovtöö

Juhendaja: Age Raimets

Vändra

2016

Sisukord

Sisukord.....	2
Sissejuhatus	3
1. Eesti sõudespordi arengulugu.....	4
1.1 Esimene periood 1875 – 1914.....	4
1.2 Teine periood 1916 – 1940.....	4
1.3 Kolmas periood 1945 kuini tänaseni.....	4
2. Sõudeklubi „Pärnu” ajalugu	7
2.1 „Spartak”	7
2.2 „Dünamo”	8
2.3 Sõudeklubi „Pärnu”	8
3. Sõudeklubi „Pärnu” hetkeseis	10
3.1 Sõudeklubi Pärnu liikmed. Treeningud.....	10
3.2 Treenerid.	10
3.3 Sõudeklubi „Pärnu” edukamad sõudjad.....	11
Kokkuvõte	12
Kasutatud kirjanudus	13
Lisa 1- Sõudeklubi „Pärnu” sportlaste nimekiri 2015/2016.....	14

Sissejuhatus

Sõudmine on spordiala, kus avaveekogudel võistlemiseks kasutatakse kitsaid liikuvate istmete ja väljaspool parrast asetsevate tullidega paate, kus sõudja istub, selg liikumise suunas (mitme kohalises paadis üksteise taga) ja sportlased sõuavad ühe või kahe ühelabalise aeruga - vastavalt siis üksikaerusõudmine ja paarisaeu sõudmine (Eesti Sõudeliit, s.a).

Minu loovtöö teemaks on Sõudeklubi „Pärnu”, oma töös annan ülevaate Eesti sõudmise arenguloost, Pärnu sõudeklubi ajalooost ning hetkeseisust selles klubis.

Sõudmisest teen oma loovtöö sellepärast, et tegelen ka ise sõudmisega sõudeklubis „Pärnu” ja mind huvitab selle klubi ajalugu. Sõudmisega hakkasin tegelema 2015. aasta kevadel ning tänaseks on sõudetreeningutest saanud minu igapäeva elu osa.

Töö tulemusena näevad lugejad ülevaadet Eesti sõudespordi arengust, Pärnu sõudeklubi tõusudest ja mõõnadest ning edukamate sportlastest, kelle suurepäraseid saavutused on rõõmistanud pea kõiki eestlasi.

1. Eesti sõudespordi arengulugu

Eesti sõudespordi 141. aastase ajaloo võib tinglikult jagada kolmeks perioodiks.

1.1 Esimene periood 1875 – 1914.

Esimene periood hõlmab ajavahemikku Dorpater Ruder-Clubi asutamisest Tartus sakslaste poolt 1875. aastal kuni I Maailmasõja puhkemiseni 1914. aastal. Selle perioodi põhilisteks saavutusteks oli sõudespordi organiseeritud, klubilise tegevuse algus, reeglipäraste ja süstemaatiliste treeningute korraldamine, sportliku inventari – spetsiaalsete treening- ja võistluspaatide muretsemine, klubidevaheliste sidemete loomine (Tartu - Pärnu - Riia – Miitavi /Jelgava/ - Sankt Peterburg), nende ühistevõime edendamine sõudespordi propageerimisel ja viljelemisel lahtiste sõuderegattide korraldamise näol. Esimese perioodi 39. tegevusaastaga pandi tugev aluspõhi Eesti sõudespordile, kuigi silmapaistvate sportlike tulemustega ei hiilatud (Artma, 2004).

1.2 Teine periood 1916 – 1940.

Teine periood mahub kahe maailmasõja vahele ja hõlmab ajavahemikku aastail 1916-1940. Seda perioodi iseloomustab sõudmise mitmekülgne areng. Tallinnas asutatakse esimene sõudeklubi (1930) ning esimene eestlane, Elmar Koriko, esindab Eesti sõudmist ühepaadil Berliini olümpiamängude (OM) sõuderegatil (1936a. oma vahesõidus 3.koht). Eestile rõõmustavat oli veel palju: sõudeklubide liikmeskonna arvu suurenemine; võidud seniste põhikonkurentide lätlaste üle; aktiivsete sõudjate ringi laienemine (seda eeskätt kooliõpilaste ja naiste arvelt); sõudjate treeningute läbi aasta korraldamine; sõudevõistluste organisatsioonilise külje paranemine; rahva huvi suurenemine sõudevõistluste vastu, mille tulemusena jälgis iga sõuderegatti arvukas pealtvaatajaskond (Artma, 2004).

1.3 Kolmas periood 1945 kuni tänaseni.

Kolmas periood algab II Maailmasõja järel (1945). Esimesena saab jalad alla Pärnu, kus 1948. aasta septembrist hakati korraldama korrapäraseid treeninguid, millega pandi alus Eesti sõjajärgsele sõudespordi arenguloole. Selle perioodi võib omakorda tinglikult jaotada kaheks etapiks: nõukogudeaegseks (1948-1991) ja taasiseseisvumisaegseks (alates 1991). Kolmanda

perioodi nõukogudeaegset etappi iseloomustab eelkõige sõudespordi hoogne areng ja kandepinna laienemine vabariigis Narva (1975) ja Viljandi (1981) sõudekeskuste väljaehitamise näol. Märkimisväärselt suureneb sõudmisega tegelejate arv, seda eelkõige iga sõudespordiga tegeleva organisatsiooni juurde palgaliste treenerite kohtade loomise näol, sõudmine kui spordiala lülitatakse spordikoolide õppeprogrammi, moodustatakse spetsialiseeritud sõudekoolid. 1949. aastal korraldatakse Eesti sõudmise ajaloo esimesed ametlikud meistrivõistlused rahvapaatidel, 1950. aastal esimesed meistrivõistlused akadeemilisel paatidel. Esmakordselt võistlevad Eesti sõudjad N. Liidu (Nõukogude Liit ehk Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liit) noorte ja täiskasvanute meistrivõistlustel 1949. aastal, sedakorda küll ainult pärnakatest koostatud võistkondadega (Artma, 2004).

Eesti sai esimese olümpiamedali (Raul Arnemann, Montreal 1976, pronks), maailmameistrivõistluste (MM) teise pronksmedali (Jüri Jaanson, 1989), esimese maailmameistri tiitli (Jüri Jaanson, 1990). Jüri Jaanson suursaavutused maailma sõudeareenil tegid temast vaieldamatu liidri ja selle perioodi vabariigi parima sõudja. Perioodi ühtedeks tippsaavutuseks võib veel lugeda Aino Pajusalu Euroopa meistritiitleid (1961-1963) ja tema kolme hõbemedalit (1964-1966), Tiit Helmja hõbe- (1973) ja pronksmedal Euroopa meistrivõistlustelt, Raul Arnemanni kolm hõbedast autasu maailmameistrivõistlustelt (1974, 1975, 1977) ning Reet Palmi EM-i (euroopa meistrivõistlused) pronksmedal (1978). 1974. aastal rajati Pärnu jõe FISA (Rahvusvaheline Sõudespordi Assotsiatsioon) võistlusmäärustele vastav ja FISA tehnilise komisjoni tunnustuse saanud 2000 m pikkune B-kategooria võistlusdistsants.

Samuti tuleks kolmanda perioodi nõukogudeaegse etapi suurimaks kordaminekuks pidada kaasaegsete sõudekeskuste väljaehitamist kõigis sõudesporti viljelevates Eesti linnades, kuid selle perioodi tähtsündmuseks sai Eesti Sõudedeföderatsiooni pleenumi otsus 1989. aasta 8. detsembrist 1938. aastal moodustatud ja 1940. aastal nõukogude võimu poolt likvideeritud Eesti Sõudeliidu tegevuse taasjätkamise kohta. Kolmanda perioodi taasiseseisvumisaegse etapi nimetajaks on Eesti Sõudeliidu taasliitumine 1991. aastal FISA-ga, Eesti sõudjate iseseisev osalemine olümpiamängudel, maailma tiitli- ja mitmete süsteemide (üliõpilased) meistrivõistlustel, rahvusvahelistel regattidel, sõudespordi rahvusvaheliste organisatsioonide tegevuses oma esindajate ja sportlasega. Parimaks sportlikuks saavutuseks maailmaareenil on sellel etapil Priit Tase – Roman Lutoškini neljas, Jüri Jaanson viies koht Barcelona olümpiamängudel (1992), Jüri Jaanson-Tõnu Endreksoni hõbemedal Pekingi olümpiamängudel (2008) ja Jüri Jaanson hõbemedal 1995. aastal MM-il Tampere, Tõnu

Endreksoni – Silver Sonntaki pronksmedal üliõpilaste MM-il 1998. aastal ning loomulikult ka Jüri Jaansonini hõbemedal Ateena OM-l (2004). Edukaks on kujunenud ka paarisaueru neljapaadid maailmameistrivõistlustel Jüri Jaansonini - Leonid Gulov - Tõnu Endreksoni - Andrei Jämsa pronksmedal Gifu MM-il (2005), Allar Raja -Igor Guzman -Tõnu Endreksoni - Andrei Jämsa kolmas koht Etoni MM-il (2006), Andrei Jämsa - Allar Raja - Tõnu Endreksoni - Kaspar Taimsoo pronksmedal Alguebelette MM-il (2015). Samuti kahepaadi võidud Tõnu Endreksoni - Jüri Jaansonini pronksmedal Müncheni MM-il (2007), Kaspar Taimsoo- Allar Raja pronksmedal Poznana MM-il (2009). Ka Euroopa Meistrivõistlustel on eestlased häid tulemusi näidanud: Vladimir Latin – Kaspar Taimsoo hõbemedal Shinia EM-il (2008), Allar Raja – Andrei Jämsa – Tõnu Endreksoni – Jüri Jaansonini kuldmedal Shinia EM-il (2008), Allar Raja – Kaspar Taimsoo kuldmedal Bresti EM-il (2009) ja nende hõbemedal Montemoor-o-Velho EM-il (2010), Allar Raja – Andrei Jämsa – Tõnu Endreksoni – Kaspar Taimsoo hõbemedal Plovdivi EM-il (2011) ning kuldmedal Veresei EM-il (2012). Siia ritta võiks veel lisada Kalli Merise kuldmedali politseinike ja päästetöötajate MM-ilt 1999. aastal Rootsis naiste ühepaadil, pluss kaks kuldmedalit ergomeetrisõudmises samalt võistluselt naiste üksik- ja segapaaris sõudmises koos kanadalase Sears Clintoniga ja Kaisa Pajusalu kolmas koht Verese EM-ilt (2012) (Artma, 2004).

2. Sõudeklubi „Pärnu” ajalugu

Sõudeklubi „Pärnu” on oma ajaloos vahetanud kolm korda nime.

2.1 „Spartak”

Esimesed noorsõudjad asusid Pärnus sõudespordiga tegelema 1948. a septembris. Pärnu I Keskkooli sõjalise ala õpetaja Kaupo Raidna, kes osales jahtklubi tegevuses, oli sõudmise aktiivne populariseerija Pärnu koolinoorte seas. (Artma, 2004).

Esimesed sõjajärgsed võistlused peeti Pärnus 1949. a juunis rahvapaatidel tänase “Pärnu Postimehe” eelkäija “Tööraha Hääle” rändauhinnale. Selle võistluse algatajaks oli Jüri Kurul. Rahvapaatidelt kasvas hiljem välja akadeemiline sõudmine (Artma, 2004).

1949. a osalesid eestlased esmakordselt pärast II maailmasõda endises Nõukogude Liidus korraldatud sõudevõistlustel. Pärnu linna noortevõistkond käis Peterburis (endine Leningrad) noorte 8-linna matškohtumisel, millist peeti nendel aastatel mitteametlikeks N. Liidu meistrivõistlusteks, ning täiskasvanud Moskvas N. Liidu meistrivõistlustel. Ettearvatult ei suutnud sõudjad nendel, oma esimestel sõjajärgsetel võistlustel (väljaspool Eesti piire) midagi silmapaistvalt korda saata. Omandati vaid kogemusi ja tutvuti teiste sõudekeskuste inimestega. Tõdeti sedagi, et sõudetehnika valdkonnas oldi mahajäänute hulgas (Artma, 2004).

1949.aasta 8.detsembril kutsuti kokku spartaklased sõudjad, kus otsustati moodustada spordiühingu Pärnu linna sõudesektsioon, mille esimeheks valiti tollane Pärnu Linna Kehakultuuri- ja spordikomitee esimees Arnold Abrok. Klubi nimeks sai “Spartak”.

Konfliktid algasid kahe spordiühingu vahel pärast Jahtklubi üleandmist Pärnu “Kalevi” haldusse. Uued peremehed kehtestasid mitmeid piiranguid spartaklaste kahjuks. Nii hakatigi Mihkel Leppigu eestvedamisel rajama oma koduklubi. 1955.aastal valmis Rääma tänavale sõudeelling koos kõrvalruumidega (Artma, 2004).

1956.-1958. a toimetas sektsioon oma käsikirjalist informatsioonibülletääni “Sõudja”, millist tavalisel kirjutamismasinal paljundas Aita Artma 30 eksemplaris, fotodega varustas Mihkel Leppik, Aksel Randmer ja Fred Schrenk, karikatuure joonistasid Viivi Vellend, Rein Kallas ja Toivo Gans. Peale nimetatute osalesid toimetuse töös veel Maie Murro, Olga Kozlova ja Mati Moos (Artma, 2004).

Bülletäänile tegi kaastööd Väino juurikas (aerutamistreener), Evi Lepik, Eva Koitla (“Spartaki” Vabariikliku Nõukogu õppesporti osakonna juhataja), Karl-Udo Kõösel (Pärnu Kehakultuuri- ja Spordikomitee esimees), Mihkel Leppik, Aksel Randmer, Aita Artma jt. Informatsioonibülletääni väljaandmise lõpetas “Spartaki” likvideerimine 1958. a detsembris.

2.2 „Dünamo”

Pärnu “Spartaki Sõudeseksiooni juhatus lõpetas oma tegevuse. Kahel aastal 1959 ja 1960 loeme võistlusprotokollidest endiste spartaklaste nimede taga märget “Kalev”. Eksspartaklastele ei olnud meelepärane “sundabielu” kalevlastega, mistõttu otsiti uut “katusealust” ja see leitigi “Dünamo” näol. 1962.aastal kerkis endise “Spartaki” sõudebaasi kõrvale uus klubihoone - Pärnu “Dünamo” sõudeelling, mis ehitati valmis treener Mihkel Leppiku eestvedamisel (Artma, 2004).

30 aastat (1961-1991) “Dünamo” värvides tõi kaasa uue kvaliteedi Pärnu sõudespordis. Esirinda kerkisid mitmed uue põlvkonna sõudjad, kes tõid mitut värvi medaleid maailma, Nõukogude Liidu täiskasvanute, juunioride ja noorte meistrivõistlustelt, kümneid võistkonnavõite Eesti tiitlivõistlustelt nii täiskasvanute kui ka noorte vanuseklassis. Meenutame vaid Tiit Helmja Euroopa meistrivõistluste pronks- (1971) ja hõbemedalit (1973), Jüri Jaansonini ühepaadi maailmakarika võitu (1990), MM-i pronksmedalit (1989) ja maailmameistri tiitlit (1990). Kui siia juurde lisada veel paljukordsed rahvusvaheliste regattide ja NSV Liidu tiitlivõistluste medaliste Ingrid Aija, Raul Arnemann, Malle Enno, Harri Hiiesalu, Külli Hunt, Angela Karu, Evi Lepik, Märt Lelle, Roman Lutoškin, Merle ja Rita Morrisson, Marika Mölder, Ilmi Nael, Pille Paavel, Juhan Paalo, Ahto Pilisner, Kalju Potsep, Rein Põlluste, Jüri Reimann, Maire Roots, Ulvi Siig, Peeter ja Rein Sonntak, Arvo Strikholm, Priit Tasane, Kai Turban, Ulvi Valmet, Mati Villsaar, Tarmo Virkus, siis ei ole see veel kaugelki täielik ja täpne nimekiri neist, kes nende aastate jooksul edukalt kaitsesid nii Pärnu linna kui ka Eesti sõudespordi au. 1981. a said lõpuks spartaklased omale sisesõudebasseini. Järjekordselt Mihkel Leppiku eestvedamisel, “Dünamo” sõudebaasi juhataja Arvo Looritsa algatusel ja kogu “Dünamo” sõudjapere ühisel kaasalöömisel valmis Mäe tänavale hoone, kus ka talvel on võimalik sõuetehnikat lihvida (Artma, 2004).

2.3 Sõudeklubi „Pärnu”

Järjekordne arvult kolmas muudatus kollektiivi elus leidis aset 1991.aastal kui “Dünamo” Sõudebaasist sai Sõudeklubi “Pärnu”. Eelmisest “Dünamo” perioodist jätkas edukalt Jüri

Jaanson, kellele lisandusid noorema põlvkonna esindajad: Silver Sonntak, Tõnu Endrekson, Jarek Mäestu, Silver ja Kalver Tammik, Ingmar Aija, Vahur Mäe, Alari Toome, Indrek Peterson, Toomas Karotamm, Indrek ja Andres Lätt, Priit Vare, Jaanus Strikholm, Peeter Stikholm, Andrei Jämsä, Oleg Vinogradov, Artur Maier, Kalli Meriste, Egle Trump, Katrin Ots, Kersti Paldis ja paljud teised. Klubi presidendi Margus Tammekiviga on igati püüdnud “veepeal” hoida klubi tegevust, eelkõige saavutssporti. See on järjepidavus, mida poole sajandi jooksul, enam kui kümme põlvkonna vahel on liitnud eri aegade sidemeid ühise eesmärgi sõudespordi nimel, treeneri ja pedagoogi vaimuvara ja teadmisi rakendas oma ala spetsialist, väsimatu tõrvikukandja Mihkel Leppik (Artma, 2004).

3. Sõudeklubi „Pärnu” hetkeseis

3.1 Sõudeklubi Pärnu liikmed. Treeningud.

2015/2016 hooaja seisuga on Sõudeklubi „Pärnul” 79 noorsportlast. Kubis treenivad ka veteranid, kuid nende kohta mul täpsed andmed puuduvad. Noorsportlastest tüdrukuid on 38 ja poisse on 41. Kõik noorsportlased osalevad treeningutel 4-6 korda nädalas. Aprillist kuni oktoobrini toimuvad treeningud vee peal, siis hakkab sõudmises sisehooaeg. Välis- ja vahetõuajal on enamik treeningutest vee peal. Treeningud kestavad poolteist kuni kaks tundi, suvel 2 korda päevas. Sisehooajal treenitakse selleks, et olla välis- ja vahetõuajal tugev ja vastupidav sportlane. Sees sõuame ergomeetrite peal, nendega teeme ka võistluseid. Jõudu treenime erinevate kangide ja üldfüüsiliste programmidega. Sõudeklubi „Pärnu” võtab osa kõigist Eestis toimuvatest sõudevõistlustest. Sisehooajal võtame osa EMT sisesõude sarjast (Sõudeklubi „Pärnu” sportlaste nimekiri 2015/2016).

3.2 Treenerid.

Pärnu “Spartakis”, “Dünamos” ja Sõudeklubi “Pärnus” on treeneriametit pidanud Arnold Ebrok, Kaupo Raidna, Hugo-Herbert Artma, Tiit Helmja, Valli Järvoja, Toomas Kandimaa, Matti Killing, Taivo Killing, Ester Lebedeva, Märt Lelle, Evi Lepik, Aitai Traks, Rita Maier, Anneli Pedaja, Tiit Reimann, Peeter Sonntak, Kaie Turban, Mati Villsaar, Janek Mäestu, Tatjana Jaanson ja nende kõigi alatine esinumber Mihkel Leppik. Nimetatutest pälvisid Eesti NSV teenelise treeneri nimetuse Mihkel Leppik (1967), Evi Lepik (1974) ja Matti Killing (1983). 1990. aastal omistati Mihkel Leppikule NSV Liidu teenelise treeneri nimetuse (Artma 2004).

Hetkel peavad treeneriameti Sõudeklubi Pärnus 5 treenerit. Tatjana Jaanson (16 sportlast), Raini Lelle (12 sportlast), Elar Jaakson (16 sportlast), Ingrid Võsu (19 sportlast), Rita Maier (16 sportlast). Minu treeneriks klubis on Tatjana Jaanson Sõudeklubi („Pärnu” sportlaste nimekiri 2015/2016). Ta on Eesti poliitik, endine Nõukogude Liidu sõudja ja Eesti sõudmistreener. Tema suurimateks saavutusteks sportlasena on kuldmedal 1990. aasta Hea Tahte mängudel roolijata kahepaadil, hõbe 1989. aasta universiaadil paarispaadil neljapaadil ning NSV Liidu meistrivõistluste kuld-, hõbe- ja pronksmedal. Treenerina on

Tatjana Jaanson töötanud 1996. aastast ning omab 4. kategooria treeneri litsentsi. (Vikipeedia, 2014).

3.3 Sõudeklubi „Pärnu” edukamad sõudjad.

Praegusel hetkel on Sõudeklubi „Pärnus” kaks edukaimat sõudjat Tõnu Endrekson ja Andrei Jämsa, kes on saavutanud edu maailmas.

Tõnu Endrekson on sündinud 11. juunil 1979. aastal, Andrei Jämsa on sündinud 14. veebruaril 1982. aastal. Mõlemad on Eesti sõudjad ning treenivad Sõudeklubis „Pärnu”. Nad mõlemad sõidavad paariaeru neljapaadil, mistõttu on nende saavutused enamasti samad. Maailmameistrivõistlustelt on saadud kolm pronksmedalit (2005, 2006 ja 2015). Aastal 2008 tulid nad koos Allar Raja ja Jüri Jaansoniga Euroopa meistriteks. 2012 aastal tuli neljapaat taas Euroopa meistriks, kuid Jaasoni asemel oli paadis Kaspar Taimsoo. Aastal 2012 tuli neljapaat Euroopa meistriks. Tõnu Endrekson on saanud koos Jüri Jaansoniga ühe pronksmedali paaris aerulisel kahepaadil (2007) ja hõbemedali Pekingi olümpiamängudel (2008). Paaris aerulise neljapaadi meeskond, kuhu kuulusid Allar Raja, Tõnu Endrekson, Kaspar Taimsoo ja Andrei Jämsä, valiti 2012. aasta ja 2015. aasta võistkonnaks. Aasta võistkonnaks on saanud Tõnu Endrekson koos Jüri Jaansoniga 2007. ja 2008. aastal. (vikipeedia, 2016), (vikipeedia, 2015).

Kokkuvõte

Loovtöös Sõudeklubi „Pärnu” annan ülevaate Eesti sõudearengu loost, Sõudeklubi Pärnu ajaloo ja hetkeseisust sõudeklubis. Sõudmine on ala, mida enamasti ei teata, kuid meil on sportlasi, kes teevad häid tulemusi maailmas. Sõudmine on kõike muud kui kerge, nõuab nii head tehnikat kui ka vastupidamist.

Tänu Mihkel Leppiku ja ka teiste Sõudeklubi “Pärnu” treenerite entusiasmile on sõudmine läbi aegade püsinud Pärnu spordialade tipus. Sõudeklubi “Pärnu” on olnud alati ka Eesti sõudespordi üks mainekaim klubi.

Tänaseks on sõudmine on minu igapäevane elu osa. Loovtööd kirjutades õppisin tundma Sõudeklubi Pärnu ajalugu, kus ma igapäevalt treenin. Plaanin sõudmisega edasi tegleda ka tulevikus.

Kasutatud kirjanudus

Artma, H. (2004). *Pärnu- sõudespordi kants*

ESL (Eesti sõudeliit). (s.a) *Eesti Sõudeliit* <http://www.soudeliit.ee/index.php/soudmine>
(21.01.2016)

Sõudeklubi „Pärnu” sportlaste nimekiri 2015/2016

Vikipeedia. (2015). *Andrei Jämsä*
https://et.wikipedia.org/wiki/Andrei_J%C3%A4ms%C3%A4 (12.01.2016)

Vikipeedia. (2014). *Tatjana Jaanson* https://et.wikipedia.org/wiki/Tatjana_Jaanson
(24.01.2016)

Vikipeedia. (2016). *Tõnu Endrekon* https://et.wikipedia.org/wiki/T%C3%B5nu_Endrekon
(12.01.2016)

Lisa 1- Sõudeklubi „Pärnu” sportlaste nimekiri 2015/2016

Järjekorra Nr	Nimi	Treener
1.	Aet- Marliise Eliste	Jaanson
2.	Alex Ots	Jaakson
3.	Anastasia Tsabanova	Jaanson
4.	Andrea Trapp	Jaanson
5.	Annabel Aron	Võsu
6.	Anton Treskov	Jaakson
7.	Armas Jürgenson	Võsu
8.	Berty Nurm	Jaakson
9.	Bärbel Rõõm	Maier
10.	Celia Vaiksaar	Võsu
11.	Chris-Erik Laanemäe	Jaakson
12.	Delia Lilinthal	Jaanson
13.	Egle Laos	Jaanson
14.	Emili Klein	Võsu
15.	Emil-Joosep Virkus	Maier
16.	Emily Moorits	Jaanson
17.	Emma Liisa Lõhmus	Jaanson
18.	Georg Timostsenko	Võsu
19.	Gerhard Kruus	Lelle
20.	Greta Jaanson	Võsu
21.	Hans Kristian Kivimäe	Jaakson
22.	Hard Ander Niin	Jaakson
23.	Harli Tomson	Lelle
24.	Iliana Ovtsinnikova	Jaanson
25.	Jan Karl Oberacker	Võsu
26.	Jasper Pruuli	Jaakson
27.	Jessica Rohelpuu	Võsu
28.	Johannes Kõiv	Jaanson
29.	Karel Allik	Maier
30.	Karl Metsaoru	Võsu
31.	Karl Rahn	Lelle
32.	Karl-Christjan Koger	Jaanson
33.	Karl-Erik Renilent	Jaakson
34.	Karl-Joosep Raudkivi	Maier
35.	Karmen Lusikas	Võsu
36.	Karoline Lünekund	Maier
37.	Kelli Mätas	Jaanson
38.	Kelli Järvoja	Lelle
39.	Keriti Jugala	Jaanson
40.	Kerli Ott	Maier
41.	Kermo Mitt	Võsu
42.	Kert Allik	Maier
43.	Kreete Keersalu	Lelle
44.	Kristel Lusikas	Võsu
45.	Kristen Oliver Niin	Jaakson
46.	Kristofer Mäeots	Jaakson
47.	Kätlin Strikoholm	Maier
48.	Künter-Sten Nurm	Jaakson
49.	Laura-Liis Koikson	Jaanson
50.	Liisa Aunapuu	Võsu
51.	Liisu Mitt	Võsu
52.	Linda Helena Siimer	Lelle
53.	Margus Kodasma	Maier
54.	Maria Kaalep	Jaanson
55.	Mariaan Mäll	Võsu
56.	Marili Vabson	Maier
57.	Maris Paas	Jaanson
58.	Maris Mitt	Võsu
59.	Markus Strikoholm	Maier
60.	Martin Kaljuste	Jaanson
61.	Martin Rahuoja	Jaakson
62.	Martin Meigo	Jaakson
63.	Merili Rohelpuu	Võsu
64.	Mona Kүүts	Maier
65.	Nora Kүүts	Võsu
66.	Oliver Lepik	Maier
67.	Rasmus Ihermann	Lelle
68.	Rasmus Jõesaar	Jaakson
69.	Ryan Kosk	Lelle
70.	Sander Kruseman	Lelle
71.	Sander Tony Sisask	Lelle
72.	Steve Sepp	Lelle
73.	Tanek Entson	Jaakson
74.	Teet Tulik	Võsu
75.	Tobias Tiits	Maier
76.	Tristan Lasn	Maier
77.	Victoria Kaljuste	Jaanson
78.	Viktoria Borissova	Maier
79.	Ülari Viljak	Lelle

